

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 883/2017
28.09.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Маје Ковачевић Томић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Ђорђевића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Зрењанину 1К 495/16 од 18.05.2017. године и ЗКв 475/17 од 31.05.2017. године, у седници већа одржаној 28.09.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Ђорђевића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Зрењанину 1К 495/16 од 18.05. 2017. године и ЗКв 475/17 од 31.05.2017. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Зрењанину 1К 495/16 од 18.05.2017. године, утврђена је награда адвокату Мирославу Ђорђевићу, за одбрану окривљеног АА, у предмету Основног суда у Зрењанину 1К 495/16 у износу од 237.000,00 динара, те је обавезана Република Србија – Основни суд у Зрењанину, да адвокату Мирославу Ђорђевићу, у року до 60 дана од првонажности наведеног решења, под претњом принудног извршења, исплати износ од 237.000,00 динара, на текући рачун ближе означен у изреци решења.

Решењем Основног суда у Зрењанину ЗКв 475/17 од 31.05.2017. године, делимично је уважена жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Ђорђевића, изјављена против решења Основног суда у Зрењанину 1К 495/15 од 18.05.2017. године, па је првостепено решење преиначено, тако што је утврђена награда адвокату Мирославу Ђорђевићу за одбрану окривљеног АА, у предмету Основног суда у Зрењанину 1К 495/16 у укупном износу од 253.500,00 динара и обавезана Република Србија – Основни суд у Зрењанину, да у року до 60 дана од дана правноснажности решења и под претњом извршења, исплати износ утврђене

награде од 253.500,00 динара, на рачун адвоката Мирослава Ђорђевића, ближе означен у изреци наведеног решења.

Против наведених правноснажних решења, бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Ђорђевић, благовремено је поднео захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд, усвоји поднети захтев, преиначи побијана решења, тако што ће поред досуђених трошкова кривичног поступка, утврђених побијаним решењима, утврдити и трошкове одбране окривљеног АА у укупном износу од још 35.000,00 динара, у смислу навода захтева, и обавезати Републику Србију, Основни суд у Зрењанину, да на терет буџетских средстава суда, исплати наведени износ окривљеном преко браниоца.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, наводима да је суд одлуком о трошковима кривичног поступка повредио закон, тиме што није досудио трошкове окривљеном на име накнаде „материјалних трошкова браниоца-формирање предмета и друго“. Поред тога, бранилац сматра да је наведена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, учињена и тиме што је нижестепени суд, део захтева окривљеног у коме тражи да му се накнаде трошкови кривичног поступка настали на име награде браниоца за обављени разговор са окривљеним у притвору, делимично усвојио (и то трошкове на име награде браниоца за обављање разговора са окривљеним у притвору за дане 09.02.2016. и 18.02.2016. године) док за остале обављене разговоре са окривљеним у притвору, награда није досуђена, са образложењем да су исти разговори, по оцени суда, били неосновани и непотребни у смислу припрема одбране.

Међутим, како је бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Ђорђевић, наведену повреду закона истицао и у жалби на побијано првостепено решење, а приликом другостепеног одлучивања, суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни трећој образложења побијаног решења, последњи пасус, као и на страни четвртој пасус први, дао јасне и довољне разлоге да у конкретном случају, одлуком о трошковима поступка, није учињена повреда закона, то наведене разлоге као правилне у свему прихвата и Врховни касациони суд, и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује. Уз то, овај суд наглашава да у конкретном случају, није посебно разматрао наводе захтева у погледу начина обрачуна износа признатих трошкова (а који захтевани износи трошкова су, према

ставу браниоца стварни), будући да се тиме задире у домен чињеничног стања у побијаним решењима, а то не представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, у смислу одредбе члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, те о њима није мериторно одлучивано.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић